

Ὁ κύρ Δομένικος, γέννημα καὶ θρέμμα τοῦ Ἀργους, ἐγκαταλείψας τὴν πατριὸν γῆν καὶ τὴν οὐχὶ πολὺ τρυφεράν του συμβίαν, ἀφίκετο ἐνταῦθα πρὸς ἐξομάλυνσιν ὑποθέσεων του καὶ πώλησιν ἱκανῆς ποσότητος ἐλαίου, ἐκ τοῦ ὁποίου προέβλεπεν, ὅτι ἦτο δυνατὸν νὰ κερδήσῃ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδίου του. Εὐνόητον εἶνε, ὅτι ἅμα ἀφικόμενος, πρῶτον ἐζήτησε νὰ ἐκποιήσῃ τὸ ἐμπόρευσμά του, καὶ εἶτα νὰ ἐπισκεφθῇ τὸν βουλευτὴν του κ. Ἀγγελὸν Γεωργαντζῆν, οὗτινος ἦτο ἐνθερμος ὁπαδὸς, ἰδίως ἐνεκα τῶν τελευταίων ἀγορεύσεων, καὶ ὁ ὁποῖος ἔκρινε καλὸν νὰ φιλοξενήσῃ τὸν ἐνθουσιώδη ἐκλογέα του. Δὲν γνωρίζομεν ἐὰν ἐξομάλυνε τὰς ἄλλας ὑποθέσεις, ἀλλ' εἶνε βέβαιον, ὅτι τὸ ἐλαίον ἐπώλησεν εἰς τιμὴν δυναμὲν νὰ κινήσῃ τὸν φθόνον ὅλων τῶν ἐλαιοπαραγωγῶν, καὶ ὅτι πρὸ τριῶν ἡμερῶν, ἐπιβίβασθεις τοῦ σιδηροδρόμου, ἀνεχώρησεν εἰς τὴν πατριὸν ἐκπεπληγμένος διὰ τὰς προόδους τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἡ πρωτεύουσα ἀπὸ τοῦ 1868, ὅποτε, εἰσοσκητῆς τότε νέος, τὴν εἶχεν ἐπισκεφθῇ.

Λεπτομέρειαι περὶ τοῦ ταξειδίου δὲν ἐνδιαφέρουσι τὸν ἀναγνώστην· ὡς ἐκ περισσοῦ μόνον λέγομεν, ὅτι ὁ κύρ Δομένικος δὲν ἔβλεπε τὴν ὥραν τῆς ἀφίξεώς του εἰς Ἀργος, καὶ ἔβλεπε συνεχῶς εἰς τὸ θυλάκιόν του, ἐνθα εἶχε τὸ ἀντίτιμον τοῦ πωληθέντος ἐλαίου. Ἀλλὰ καὶ ἡ σύζυγός του καὶ οἱ συγγενεῖς του καὶ οἱ ἄλλοι φίλοι μετ' ἀνησυχίας εὐλόγου δὲν ἔβλεπον τὴν ὥραν τῆς ἐπανόδου του. Τέλος ὁ σιδηροδρόμος, πλησιάζων εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Ἀργους, ἐξέβαλε τοὺς τελευταίους συριγμοὺς, καὶ οἱ ἐπιβάται, τρεῖς τὸν ἀριθμὸν, ἐξ ὧν δύο ξένοι καὶ ὁ κύρ Δομένικος, κατέρχονται ἀποκομίζοντες τὰς ὀλίγας ἀποσκευὰς των καὶ τὰς πολλὰς ἐντυπώσεις των.

..

— Βρὲ καλῶς ὦρισε, καλῶς ὦρισε!.. ἦσαν τὰ πρῶτα φιλοφρονήματα, ἅτινα ἤκουσεν ὁ κύρ Δομένικος ἐκ τῶν φίλων του Παπα-Γιάννη ἐφημερίου τοῦ ναοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἠκροῶτο τῆς θείας λειτουργίας, καὶ τοῦ κύρ Θανάσης συμβολαιογράφου. Ὁ κύρ Δομένικος ἀπήντησε διὰ τοῦ στερεοτύπου «καλῶς σὲς ἡῦρα» καὶ ἡτοιμάζοντο νὰ εἰσέλθουν εἰς τὸ πλησίον οἶνοπωλεῖον, ὅπως καὶ ὀλίγον πραγματικώτερον ἐκδηλώσωσι τὰς ἀμοιβαίας συμπαθείας των.

— Ὅλα σου καλὰ ἀδελφεῖ κύρ Δομένικε εἶπεν ὁ κύρ Θανάσης, ἐνῶ εἰσήρχοντο εἰς τὸ κατώφλιον τοῦ οἶνοπωλείου, ἀλλ' αὐτὸ ποῦ ἔκανες στὴν Ἀθήνα δὲν...

— Ποῖο;

— Ἐλα δὲ τώρα τὰ μάθαμε μὲ τὴν Ἑλίτζα... Αὐτὰ τ' ἔγραψεν καὶ ὅλαις ἡ ἐφημερίδες... ἐξηκολούθησεν ὁ κύρ Θανάσης.

— Ὁ κόσμος τῷχει τούμπανο καὶ μεῖς κρυφὸ καμάρι... ὑπέλαβεν ὁ Παπα-Γιάννης.

— Στὴ ζωὴ τῆς γυναίκας μου δὲν ξέρω τίποτε...

— Μὰ βέβαια τώρα ἡ ζωὴ τῆς γυναίκας σου δὲν εἶνε τίποτε... Τέλος πάντων ὅ,τι ἔγινε ἔγινε, τὰ χρήματα ποῦ σοῦ κλεψὲ αὐτὴ ἡ βρῶμα τὰ ἡῦρες;

Ὁ κύρ Δομένικος ἔμεινεν ἐμβρόντητος διὰ τὰς ἐρωτήσεις ταύτας, τὰς ὁποίας θὰ ἐξελάμβανεν ὡς ἀνσῆτους ἀστεϊότητας, ἐὰν δὲν ἐλέγοντο μετὰ μεγάλης πεποιθήσεως. Ἐσκέφθη, ὅτι πλάνη τις θὰ ἦτο ἐν τῷ μέσῳ καὶ ἔσπευσεν εἰς τὴν οἰκίαν του μῶλις ροφήσας τὸν πρῶτον ἀφορίζοντα

ῥητινίτην διὰ νὰ μάθῃ μὴ τυχὸν καὶ ἡ σύζυγός του εὕρεται εἰς τοιαύτην πλάνην δυναμὲν νὰ διαταράξῃ τὴν οἰκογενειακὴν του εἰρήνην.

..

Εἰς τὰ ὧτα τῆς κυρᾶ Καλλιόπης—οὕτως ὠνομάζετο ἡ σύνευρος τοῦ κύρ Δομένικου—εἶχε περιέλθει τὸ ἔγκλημα καὶ ἀνέμενε τὴν κατάλληλον στιγμήν διὰ νὰ ἐκδικηθῇ τὴν προσβληθεῖσαν τιμὴν τῆς καὶ τὴν ἀρπαγείσαν περιουσίαν τῆς.

— Ὅ,τι δὲν ἔκανες νέος τὰ κάνει τώρα γερωξεκουτιάρης... εἶπε, ὅταν ὁ γείτων τῆς μπαρμπά-Σπύρος τῆς ἔφερε τὴν ἀπαισίαν εἰδήσιν μετὰ τῆς ἐφημερίδος, ἥτις τὸ ἀνέγραφε καὶ τὴν ὁποίαν ἐφύλαξεν ὡς ἀψευδὴ μάρτυρα τῆς τελεσθείσης κλοπῆς καὶ ἀπιστίας.

Ἡ κατάλληλος στιγμή ἦλθεν, ἀφοῦ ἦλθε καὶ ὁ κύρ Δομένικος, ὅστις οἶονεῖ μειδιῶν εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν του ἐνθα ἡ κυρὰ Καλλιόπη ἡσχρολεῖτο εἰς τὰ οἰκιακά της ἔργα.

— Ἐχει μαῦτρα καὶ γελᾷ, ποῦ ἔπρεπε νὰ περτε στὸ σιδερόδρομο νὰ τὸν ἔκοβε χίλια κομμάτια, ἂν εἶχε μιᾶς πεντάρας φιλότιμο... ἦσαν αἱ πρῶται λέξεις τῆς ἐνηγριωμένης συζύγου, τὰς ὁποίας ἐδέχθη ὁ κύρ Δομένικος. Θὰ εἶχον ἀφεύκτως συνέχειαν ἐὰν δὲν διέκοπτεν τὴν ἐγνωσμένην εὐγλωττίαν τῆς ὁ κατὰ φαντασίαν ἔνοχος σύζυγος.

— Ἀνθέμα με καὶ ἂν ξέρω τί συμβαίνει... Μὰ τί διάβολο πράγματα εἶνε αὐτὰ ποῦ ἀκούω... Ὁ κύρ Θανάσης, ὁ Παπαγιάννης...

— Ὅλοι τὰ ξέρουν τὰ κημώματά σου, ὅλοι.. ἂμ' ἀφοῦ τὰ βάλανε καὶ στῆς ἐφημερίδες.

— Ποῖα βάλανε στῆς ἐφημερίδες;

— Ὅταν πῆγες στὴν Ἀθήνα ποῦ κοιμήθηκες;

— Στοῦ Ἀγγέλου τοῦ...

— Στοῦ «Ἀρχαγγέλου» τὸ ξενοδοχεῖο... καὶ ἔχεις μοῦτρα... Βρὲ ποῖα γυναῖκα εἶχες μαζὶ σου;... Πόσα χρήματα σοῦ κλεψὲ ἡ Λίτζα;...

— Τί λές βρέ γυναῖκα ἐμένα μοῦ κλεψὲν χρήματα; ἐγὼ ἤμουν μὲ τὴν Λίτζα; Ποῖος σοῦ τὰ εἶπε αὐτὰ;

— Ποῖος μοῦ τὰ εἶπε; Νὰ ποῖος μοῦ τὰ εἶπε... ἀπήντησεν ἡ κυρὰ Καλλιόπη ἐξαγαγοῦσα ἐκ τοῦ κόλπου τῆς τὴν «Παλιγγενεσίαν», καὶ ὑποδείξασα αὐτῷ τὸ δημοσιευόμενον «Ἀστυνομικὸν Δελτίον».

Ὁ κύρ Δομένικος, λαβὼν τὴν ἐφημερίδα, ἀνέγνωσε μεγαλοφώνως:

«Χθὲς τὴν νύκτα ἐν τῷ ξενοδοχείῳ «Ἀρχαγγέλος» ὁ εὕρισκόμενος ἐνταῦθα ἀργὸς Δομένικος κοιμώμενος μετὰ τῆς Λίτζας Σπηλιοπούλου, ἐλευθερίων ἡθῶν, τῷ ἀφῆρεσε δραχ. 120 καὶ ἐγένετο ἄφαντος».

— Τ' ἀκοῦς ποῦ στὰ γράφουνε καὶ δὲν ἔντρέπεται τώρα στὰ γεράματα νὰ κἀνῃς ὅ,τι δὲν ἔκανες...

— Βρὲ γυναῖκα, ποῖος σοῦ τὰ διάβασε αὐτὰ τὰ πράγματα. Ἐγὼ δὲν πῆγα πρὸς ξενοδοχεῖο τοῦ «Ἀρχαγγέλου» ἀλλὰ στὸ σπῆτι τοῦ κύρ Ἀγγέλου τοῦ Γεωργαντζᾶ τοῦ βουλευτῆ μας, ἐγὼ δὲν εἶμαι ἀργός, ἐγὼ ἔχω δουλειὰ· ἀργὸς θὰ πῇ «κεῖνος» ποῦ δὲν ἔχει δουλειὰ καὶ ὄχι «κεῖνος» ποῦ εἶνε ἀπὸ τὸ Ἀργος. δὲν ῥωτᾷς καὶ τὸν κύρ Ἀλέξι τὸν δάσκαλο. Ἐπειτα Δομένικος ἐγὼ μόνον εἶμαι;... ἓνας γαῖδαρος εἶνε στὸ κόσμος; Καὶ τί χρήματα ἔχασα ἐγὼ; δὲν βλέπεις τὰ χρήματα;...

Λέγων ταῦτα ἐζήγαγε τὰ χρήματα, ἅτινα ἔλαβεν ἐκ

τῆς πωλήσεως τοῦ ἐλαίου. "Ολα αὐτὰ τὰ ἐπιχειρήματα ἐμάλαξαν ὀλίγον τὴν καρδίαν τῆς κυρὰ-Καλλιόπης ἥτις ἤρχιζε νὰ πιστεύῃ ὅτι δὲν εἶνε μόνον ἐν ὑπομονητικὸν τετράποδον εἰς τὸν κόσμον, ἀλλὰ πάλιν ἀμφέβαλλε καὶ εἶπεν, ὅτι τότε ὀριστικῶς θὰ πεισθῇ ὅταν τὴν πληροφορήσῃ καὶ ὁ κύρ Ἀγγεῖλος περὶ τῆς φιλοξενίας.

"Αν κατηνύσθῃ ὁ θυμὸς τῆς κυρὰ-Καλλιόπης δὲν ἐθεώρησεν ὅμως περιττὸν ὁ κύρ Δομένικος ν' ἀπευθύνῃ τὴν ἐπομένην ἐπιστολὴν εἰς τὸν κ. Διευθυντὴν τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν:

Κύριε Διευθυντά,

"Ἀγὼ νὰ δημοσιεύετ' Ἀστυνομικὰ Δελτία μὲ ὄνματα, ποῦ σὲ κατένα μέρος τοῦ κόσμου δὲν γίνετ' αὐτό, καθὼς μοῦ εἶπεν ὁ κύρ Κληροδίκης μας, καλλίτερα θὰ ἐκάνετε ἢ νὰ πιάνετε τοὺς λωποδύτας καὶ τοὺς ἄλλους ἐγκληματίας, ποῦ γέμισαν τὴν Ἀθήνα.

"Ἄργος 4 Φεβρουαρίου 1889.

"Ολως πρόθυμος
Δομένικος

..

Δὲν γνωρίζομεν τί ἀπάντησεν ὁ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην, ἀλλὰ πιστεύομεν, ὅτι ἡ εὐγλωττοτέρα ἀπάντησις εἶνε ἡ διόρθωσις τοῦ ἀτόπου τούτου καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου ἀπὸ τὰς ὀνομαστικὰς ἀπολύτους.

Τσοπανάιος

Ο ΤΥΠΟΣ ΜΑΣ

Ἐκ τοῦ Φανού :

"Ἡμεῖς εὐρισκόμεθα εἰς στενὰς σχέσεις μὲ διάφορα ἐμπορικὰ ἐπιμελητήρια τῆς εὐρώπης ἐπειδὴ δὲ ἡ Σταγίς εἶνε τὸ μόνον προῖον τῆς Ἑλλάδος ἐνηργήσαμεν τοιοῦτοτρόπως τὰς ἀνταποκρίσεις μας, ὥστε νὰ γνωρίζωμεν ἐν ὅλῃ τῇ λεπτομερείᾳ ποῖα τύχη περιμένει τοὺς σταγιδο-παραγωγεῖς.

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

"Ὁ κ. Δ. Χαρατζῆς συντάκτης τοῦ «Φανού», τὴν προσεχῇ Κυριακὴν μῆτε θέλει κάμει μῆτε θέλει δεχθεῖ ἐπισκέψεις.

*

Ἐκ τῆς Θεσσαλιώτιδος :

"Οὐκ' ἐξ με καθεύδειν, τὸ τοῦ Μιλτιάδου τρόπαιον,

ἔλεγέ τις τῶν στρατηγῶν τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων, ὁ μεγαλειόδοτος Θεμιστοκλῆς, ἐρωτώμενος περὶ τῆς αἰτίας δι' ἣν κατὰ τὰς νύκτας περιεφέρετο ἄπνους. Ἀλλὰ μὴ δὲν δύναται νὰ εἴπῃ καὶ παρ' ἡμῶν τις κατ' ἀπομίμησιν τοῦ Θεμιστοκλέους, ἐρωτώμενος περὶ τῆς συνεχῶς καὶ κατ' ἐπανάλυψιν ἀναγραφῆς καὶ ἀνακινήσεως τοῦ ἀτελευτήτου καταστάντος τούτου ζητήματος, τῆς καθαριότητος τῆς πόλεως, μὴ δὲν δύναται τις λέγομεν νὰ εἴπῃ, ἀνακινῶν τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅτι, δὲν μὲ ἀφίρη νὰ ἡσυχάσω ἢ καταπλημμυρήσασα τὴν πόλιν ἀκαθαρσία, καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ αἰτία ἥτις μὲ ἀναγκάζει νὰ ὁμιλῶ συνεχῶς, ἔστιν ὅτι δὲ καὶ στιγματίζω ἐκείνους, οἵτινες δυνανταὶ νὰ ἀπαλλάξωσιν ἡμᾶς ἐκ τοῦ φοβεροῦ τούτου κακοῦ, τοῦ καταπνίξαντος τούτέστι τὴν πόλιν βορβόρου ;

*

Ἐκ τοῦ Ἀχιλῶος :

"Ἀλλὰ, τότε ἡμεῖς τί νὰ κάμωμεν ; ποῦ νὰ μεταβώμεν ; μᾶς ἐπιτρέπεται νὰ προσέλθωμεν ὑπὲρ τοῦ παλαιοῦ φίλου μας κ. Βουλπιώτου ; — Μοῦμοῦμοῦμοῦμοῦ... ὄχι... νὰ... ἄς ἰδοῦμεν ... μπερεῖ... μὲ τὸν... Τρικούπην... γράψετε... καὶ ἂν ἡμπορέσω... καὶ σὰν πέσῃ ἐγὼ ἀντιπολιτευόμενος εἶμαι καὶ τόσον καλλίτερον ἂν θέλῃ ὁ Δεληγιάννης... καὶ ὁ Χαντσόπουλος δὲν εἶνε μὲ... καὶ ἐγὼ... καὶ θὰ συνδυασθῶ... Τί μοῦμοῦμοῦμοῦμοῦ εἶνε αὐτὰ, φίλτατε ; Δι' αὐτὸ ἐγένετο βουλευτής ; Δυστυχία σου Ἑλλάς ! ...

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

"Αὐτοκτονοῦσιν οἱ δυστυχεῖς ἢ ὑπὸ τοῦ ὕλισμου διὰ δηλητηρίου δολοφονοῦνται ! Ἡ Κυβέρνησις εἶναι ὁ δολοφόνος ! ἡ κοινωνία σύμπασα πάσχει ἐκ τοῦ δηλητηρίου τοῦ ὕλισμου. Ἀθλοῖ ! βλέπετε τὸν ἀδελφόν σας τὸν ὁμοπάτριον καὶ ὁμομήτριον πάσχοντα, ὑστερούμενον τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, μὴ δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ, μὴ ἔχοντα ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει, καὶ οὐ μόνον δὲν ἐλεοῖτε τοῦτον, δὲν δίδεσθε τὰ μίσα νὰ ἐργασθῇ, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἀφερεῖτε ἂν ἔχη μίαν σκαπάνην καὶ μίαν σπιθαμὴν γῆς νὰ ἐργασθῇ, ἀλλὰ καὶ τὸν ἐμποδίζετε νὰ ἐκτείνῃ χεῖρα ὡς ἐπαίτης καὶ βάλετε αὐτῷ φέμωτρον νὰ μὴ ἐκπέμψῃ κραυγὴν ὀδύνης, φωνὴν ἱκέτιδα. «Δότε τῷ Βελισσαρίῳ ὀβολόν !...» —τὸν περιφρονεῖτε τὸν ὑβρίζετε, καὶ τελευταῖον ἀπορεῖτε λέγετε καὶ φρικιάτε πρὸ τοῦ κακοῦ τούτου τοῦ ἐπιδημικοῦ τῶν αὐτοκτονιῶν —ὀνομάζετε δειλοὺς τοὺς αὐτοκτονούντας. Βλασφημεῖτε. Δὲν εἶνε δειλοί.

*

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ :

"Οἱ ἐν Ἀγρινίῳ ἰατροί, οὐκ εἰσὶν ἰατροί, ἀλλ' ἄλλο τι διότι ἐκ τῆς πρωίας μέχρις ἐσπέρας χαρτοπαίζουν· ὅταν δὲ ζητηθῶσι, ἀκοῦς νὰ λέγουν «ἀμ... ἐς... ὡς» δὲν τοὺς μέλει ἂν ὁ ἀσθενὴς εἶνε βαρέως ἢ ὀχι. Ταῦτα ἐν ὀλίγοις.

Ρενεουχίτη